

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน*

THE RESULTS OF DEVELOPING LEARNING MODELS TO IMPROVE STUDENT ACHIEVEMENT FOR RESEARCH AS A BASIS

เสณวี ฤกษ์มงคล, ธัญธชา รัตนพันธ์*, นิตยารัตน์ คงนาลีก, ชिरาพร หนูฤทธิ์, ธวัชชัย คงน่ม

Senawee Roekmongkol, Thanatcha Rattanaphant, Nitayarat Khongnaluek, Chiraporn Nhorit, Thawatchai Kongnoom

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: thanatcha_rat@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน 2) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1/2566 จำนวน 30 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน t - test แบบ Dependent ผลการวิจัย พบว่า ผลการพัฒนารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การตั้งสมมติฐาน 3) การทดสอบสมมติฐาน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การสรุปผล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สุดท้าย คือ ผลการศึกษาความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, ยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน, การวิจัยเป็นฐาน

Abstract

The objectives of this research article are: 1) Develop and find efficiency in organizing learning activities. To raise student achievement by using research as a basis. 2) Find the academic achievement of students who use the model. Organizing learning activities to raise student achievement using research as a basis, and 3) Studying student satisfaction with learning

* Received January 6, 2024; Revised January 17, 2024; Accepted January 19, 2024

management using the format for organizing learning activities to raise achievement. Students using The research is based on a descriptive research method. The sample group was 30 students in the field of Digital Technology for Education, Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Semester 1/2023. The sample group was selected using a purposive method. The tools used in the research are 1) An evaluation form for organizing learning activities to improve student achievement using research as a basis, 2) A pre-study and post - study achievement test of students, and 3) Assessment of student satisfaction with learning management using learning activity formats to raise student achievement using research as a basis. Statistics used are mean, standard deviation. And hypothesis testing uses the Dependent t - test hypothesis test. The results of the research found that the results of the developed model have the appropriateness of the overall model at the highest level. Which consists of 6 steps: 1) Identifying research problems, 2) Setting up hypotheses, 3) Testing hypotheses, 4) Collecting data, 5) Analyzing data, and 6) Summarizing results. And the academic achievement of students after receiving learning management is higher than before. Learning management has statistical significance at the .05 level. Finally, the satisfaction results are at the highest level.

Keywords: Learning Models, Improve Student Achievement, Research as a Basis

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2542) มีเป้าประสงค์ที่จะเพื่อยกระดับการศึกษาให้คนไทยมีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่สูงขึ้น โดยมุ่งให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองและสังคมให้เป็นบุคคลและสังคมแห่งการเรียนรู้ ทำให้ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ส่งเสริม ช่วยเหลือและสนับสนุน ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และค้นหาข้อมูลที่ต้องการที่สุด เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ความรู้ของตน โดยการจัดการเรียนการสอนนั้นจึงต้องมีการพัฒนาความคิด และการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนด้วยการคิดวิเคราะห์ ดังนั้น หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญจึงต้องมี การปรับเปลี่ยนจากการจำมุ่งนำไปสู่การคิดและการแสวงหาความรู้มากขึ้น

ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีถูกพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องรวดเร็วและก้าวกระโดด ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างเฉียบพลัน เกิดกระแสแห่งการตื่นตัวกับการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนปรับวิธีการเรียนรู้ที่สำคัญ หรือเรียกว่า การศึกษา 4.0 มีจุดมุ่งเน้นสำคัญ คือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนานวัตกรรมในขณะที่ไม่ละเลยการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ไปพร้อมกัน โดยมีจุดประสงค์ที่สร้างผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะสำคัญแห่งอนาคต โดยอาศัยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถเติบโตและเป็นพลเมืองที่พร้อมในการดำรงชีวิต และการทำงานในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งเน้นในด้านการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน ที่ทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดความเข้าใจถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและการเรียนรู้ให้ตอบสนองกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและรูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (ถนอมพร เลาหจรัสแสง, 2561) ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนให้มีความรู้สูงขึ้น จึงควรมีการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อยุคดิจิทัล

การจัดการเรียนการสอนโดยการวิจัยเป็นฐานเป็นการสอนที่เน้นกระบวนการจากการวิจัย คือ เมื่อยังไม่แน่ใจหรือยังมีข้อสงสัย และยังไม่มีความตอบก็จะมี การคิดค้นคำถามสำหรับการวิจัยเพื่อค้นคว้าต่อไป โดยผู้สอนนำคำตอบมาวิเคราะห์แล้วตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเอง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้กระบวนการวิจัยไปพร้อมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักตั้งคำถาม ยกประเด็นปัญหาและหาวิธีที่จะได้มาซึ่งคำตอบ (ไพฑูรย์สินลาธน์, 2547) ทักษะการวิจัยจึงเป็นกระบวนการในการแสวงหาความรู้ ค้นคว้าหาคำตอบอย่างเป็นระบบ มีเครื่องมือในการช่วยจัดการเรียนการสอน เพื่อหาข้อค้นพบที่ได้จากกระบวนการอย่างเป็นระบบและเชื่อถือได้ (รุจิราพร รามศิริ, 2566) โดยทักษะการวิจัยเป็นความสามารถที่ได้มาจากการทำวิจัยซึ่งรวมถึงการได้มาของกลยุทธ์และเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ผล และการเผยแพร่ข้อมูล เป็นต้น คุณลักษณะของนักวิจัยที่ดีนั้นควรมีทักษะกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อนำไปสู่การวิจัย ซึ่งสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ วิเคราะห์ นำเสนอ หรือเผยแพร่ข้อมูลการวิจัยได้ (ชนธิป พรกุล, 2554)

จากแนวคิดทฤษฎีและข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่ศึกษาวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านการวิจัยมาใช้ในการเรียนและด้วยรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตนั้น ให้มีความสำคัญกับกระบวนการวิจัย จึงได้นำกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานมาบูรณาการความรู้การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและบูรณาการสารสนเทศเข้ากับความรู้อื่นที่มีอยู่ได้ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัย โดยสามารถนำมาพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเป็นฐานมี ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

1. ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 3 คน
2. นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1/2566 จำนวน 30 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นแบบประเมินความเหมาะสมแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบ Likert 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นแบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบ Likert 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การตั้งสมมติฐาน 3) การทดสอบสมมติฐาน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การสรุปผล (ทิตินา แชมมณี, 2548)
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติที่ศึกษามาพิจารณา
3. ร่าง รูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยแบบประเมินการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน มีขั้นตอนสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบโครงสร้างของการจัดการเรียนรู้ ข้อดี ข้อจำกัด หลักการ แนวคิด และการประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนรู้และการวิจัยเป็นฐาน

3.2 กำหนดประเด็นคำถามเพื่อพัฒนาแบบประเมิน โดยเรียบเรียงเป็นข้อคำถามในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในด้านการสื่อความหมาย ด้านเนื้อหา และด้านการนำไปใช้ รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.3 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยใช้เครื่องมือที่ใช้การวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสม ขององค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ นำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย ประเมินรับรองและให้ข้อเสนอแนะ ส่วนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา มีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คือ 1) ให้นักศึกษาทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 2) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น 3) เมื่อสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษาทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และ 4) ให้นักศึกษาทำแบบประเมินความพึงพอใจที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยนำข้อมูลจากแบบประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ข้อมูลจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบสมมติฐานด้วย t - test dependent และนำข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีรายละเอียด คือ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาประเด็นสำคัญ ที่ได้รับการเก็บรวบรวมข้อมูลเทียบกับหลักการ แนวคิด แล้วนำมาปรับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จาก

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งแบบประเมินเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบ Likert 5 ระดับ หากค่าเฉลี่ย (Mean) มีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่คำนวณค่าได้ไม่เกิน 1 ถือว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเที่ยง (Validity) ของเครื่องมือโดยมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.60 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.60 (มนต์ชัย เทียนทอง, 2548) และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่า IOC (Index of Item Object Congruence) หากประเด็นการประเมินข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ดำเนินการทดลองและหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยนำไปทดลองประเมินหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ มีผลดังนี้

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การตั้งสมมติฐาน 3) การทดสอบสมมติฐาน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การสรุปผล โดยมีผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบ

ความเหมาะสม	Mean	S.D.	ระดับ
1. ด้านการสื่อความหมาย	4.33	0.58	มาก
2. ด้านเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ด้านการนำไปใช้	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.56	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบ ประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมด้านเนื้อหา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.67) และด้านความเหมาะสมด้านการนำไปใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.67) และความเหมาะสมด้านการสื่อความหมาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.33) ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การทดสอบ	n	Score	Mean	S.D.	t-test	sig
ก่อนการจัดการเรียนรู้	30	20	15.60	1.31	8.45	.02*
หลังการจัดการเรียนรู้	30	20	17.20	0.98		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ	Mean	S.D.	ระดับ
1. ด้านรูปแบบการพัฒนากิจกรรม	4.63	0.55	มากที่สุด
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน	4.53	0.62	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.57	0.56	มากที่สุด
รวม	4.58	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจ พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.58) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านรูปแบบการพัฒนากิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.63) รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.57) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.53) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้อภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การตั้งสมมติฐาน 3) การทดสอบสมมติฐาน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การสรุปผล โดยผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดคณิง ณ ระนอง ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยและทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้ทักษะการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ การกำหนดปัญหาและวัตถุประสงค์ การออกแบบการวิจัย การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุป (สุดคณิง ณ ระนอง, 2563) ผลการวิจัย เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งผู้เรียนได้ให้ความเห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยการลงมือทำงานวิจัยทำให้เข้าใจกระบวนการทำวิจัยมากขึ้น และความรู้ความสามารถที่ได้จากกระบวนการวิจัยนั้น จะทำให้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี และสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิจัยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนต่อไป ซึ่งจะทำให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ไขปัญหาหรือแสวงหาคำตอบนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในศาสตร์วิชาชีพและทักษะการวิจัยไปพร้อม ๆ กัน และทำให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง ซึ่งการแสวงหาความรู้นั้นผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการวิจัยหรือผลการวิจัยมาแสวงหาความรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรนนท์ ชันซี พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่

วางไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานนั้น การที่ผู้เรียนมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ ซึ่งการวิจัยจะอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะหาข้อโต้แย้ง พิสูจน์หรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยหลักฐานที่ตนได้ศึกษาค้นคว้ามาด้วยตัวเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้แนวทาง ขั้นตอน และวิธีการแก้ปัญหา (จิรนนท์ ชันชี, 2564)

ในส่วนผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรณรักษ์ คุ่มรักษา และศศิพิมพ์ ชุมทอง ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานร่วมกับพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน (บรรณรักษ์ คุ่มรักษา และศศิพิมพ์ ชุมทอง, 2561) เนื่องจากการจัดการเรียน การสอนดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ สนุกสนาน ซึ่งจะเห็นได้ว่า การนำกระบวนการวิจัยเป็นฐานมาสอดแทรกในการจัดการเรียนรู้ส่งผลดีทั้งผู้สอนและผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียน นอกจากจะเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนแล้วก็จะทำให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ไปด้วยเช่นกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยใช้กระบวนการวิจัยฐาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การตั้งสมมติฐาน 3) การทดสอบสมมติฐาน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การสรุปผล ขอนำเสนอเป็นแผนภาพรูปแบบการวิจัยเป็นฐาน ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการวิจัยเป็นฐาน

โดยการนำมาใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อให้เกิดผลที่เห็นได้ชัดเจน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในระดับมากที่สุด ผลที่ได้จากการวิจัยนี้ทำให้นักศึกษาได้ทราบกระบวนการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดกระบวนการ โดยได้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อนำไปต่อยอดการทำวิจัยในโอกาสต่าง ๆ หรือการเรียนในระดับปริญญาที่สูงขึ้น ในภาพรวมนักศึกษามีผลสะท้อนกลับและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

คือ นักศึกษาให้ความเห็นว่าการวิจัยเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากต้องมีการศึกษาหาคำตอบในทุกประเด็น เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนที่สุดทำให้เกิดองค์ความรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ การสรุปและการเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันได้มีเทคโนโลยีที่หลากหลาย ผู้วิจัยสามารถประยุกต์นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นตัวช่วยการสอนในด้านต่าง ๆ เช่น การค้นคว้าข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล ดังนั้น หากผู้สอนมีการสอนแทรกเนื้อหาโดยการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเพิ่มมากขึ้นและเรียนรู้ไปอย่างสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ เนื่องจากการทำวิจัยในครั้งนี้ได้ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบของการวิจัยเป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การตั้งสมมติฐาน 3) การทดสอบสมมติฐาน 4) การรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) การสรุปผล หากมีโอกาสศึกษาในโอกาสถัดไปควรทำการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้เห็นภาพกว้างของการวิจัยมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนโครงการพัฒนางานวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประจำปีงบประมาณ 2566

เอกสารอ้างอิง

- จิรนนท์ ชันซี. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่ส่งผลต่อความตระหนักทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพมหานคร: ทวีสินพรินต์.
- ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2561). นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในยุคการเรียนรู้ 4.0. เชียงใหม่: ดองสามดีไซน์.
- ทิตนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรณรักษ์ คัมรักษา และศศิพิมพ์ ชุมทอง. (2561). ผลการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน เรื่อง ชนิด สมบัติและประโยชน์ของวัสดุในการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2547). การเรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2548). สถิติและการวิจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- รุจิราพร รามศิริ. (2566). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัย ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และจิตวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟิก.
- สุดคณิง ณ ระนอง. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยและทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.